

Варденіе-то на праздници-тѣ вмѣсто да докарва душевнѣ ползѣ, прѣпятствува на благочестіе-то. Това става не само отъ разваляніе-то на Святѣ Недѣлѣ, което произхожда отъ праздници-тѣ, но и защото праздното врѣме е сгодно за діаволѣ-тѣ и за искушенія-та му. Праздни чловѣци много лесно падатъ въ напасть, и въ примѣж, и въ много несмысленны и врѣдителны похоти, които ги правятъ да потѣватъ въ пагубѣ и въ погубель. Дѣто има праздни чловѣци тамъ най вече ся явяватъ дѣла-та на плѣть-тѣ: распри, ревнованія, ярости, раздори, каранія, пиянства и прч.

Наистинѣ всички Христіани, които вардятъ Апостолско-то наставленіе (Евр. 10; 25), и ся събиратъ често за молитвѣ, и за четеніе-то и тълкуваніе-то на Слово-то Божіе, много ще ся ползуютъ; Иисусъ споредъ обѣщаніе-то си, ще бѣде по срѣдѣ тѣхъ и ще ги благославя. Но за да ся ползуваме отъ таквызъ събиранія, трѣба да ся събирамы въ име-то Христово, въ негово-то име да ся молимъ и на негово-то ходатайство да ся на дѣемъ, но слѣдъ като смы ся събрали въ име-то Христово, и смы исповѣдали нему грѣхове-тѣ си и смы просили отъ него нужнѣ-тѣ благодать, не е ли по право и по богоугодно всякой да прѣкара остатокъ-тѣ на този день съ нѣкоѣжъ полезнѣ работѣ, и тѣй да искупи врѣме-то споредъ наставленіе-то Апостолско (Еф. 5; 16)? Оставямы на читателя самъ да разсѣди да ли е благопріятно